

NEKROLOGIA.

Jan Pankiewicz, urodzony w 1816 r. w Kopyłowie, zmarły dnia 29 kwietnia w Warszawie, wiele zasłużony przewodnik i wychowawca kilku pokoleń, po ukończeniu studyów na wydziale fizyko-matematycznym Uniwersytetu petersburskiego, rozpoczął w r. 1842 działalność pedagogiczną, jako nauczyciel matematyki gimnazjum w Warszawie. Przez długie lata nauczał z pożytkiem tego przedmiotu. Był autorem przekładu „Planimetrii“ Legendre'a oraz wielu artykułów treści matematycznej w Encyklopedyi Wielkiej Orgelbrauda. Jako mąż prawy, prawdziwy przyjaciel młodzieży i pedagog szczerze miłujący swój zawód, 55-letnią pracą na polu pedagogicznym zaskarbił sobie powszechne uznanie i wdzięczność.

Władysław Puchewicz, urodzony w Warszawie w r. 1849, zmarł w Rzeszowie w Galicji, gdzie pochowany został dnia 2 czerwca r. b. Zmarły ukończył studia naukowe w b. Szkole Głównej w Warszawie, a następnie w roku 1869—1870 był studentem kursu IV-go Uniwersytetu Warszawskiego, który ukończył ze stopniem kandydata nauk matematycznych. Idąc śladami ojca swego Alfonsa, wyborczego pedagoga i nauczyciela matematyki, poświęcił się ś. p. Władysław pracy pedagogicznej, wykładając matematykę w szkołach w Królestwie, między innymi w gimnazjum III-em w Warszawie i w seminarjum nauczycielskiem w Wymyślinie. Następnie przeniósł się do Galicji i pracując tam w różnych gimnazyach, przeniósł się ostatecznie do gimnazjum w Rzeszowie. Był to pedagog w zawodzie swym wysoko wykształcony i sumienny. Z prac jego naukowych i artykułów, ogłoszonych drukiem, wymieniamy następujące: „Teorya funkcji zmiennej złożonej w „Pamiętniku Towarzystwa Nauk ścisłych w Paryżu“; „O przybliżeniach w rachunku logarytmowym“ w „Nouvelles Annales de Mathématiques“, przełożona na język hiszpański w czasopiśmie Archivo de Matematicas; „Ilość i liczba“ w „Muzeum“ lwowskim, t. XI. 1895.

Dnia 3 lipca 1899 r. zmarł w Krakowie **Józef Majer**, prezes Akademii Umiejętności, od chwili jej założenia t. j. od roku 1873 do roku 1891. Urodzony dnia 12 marca 1808 r. w Krakowie, kształcił się w tamtejszym uniwersytecie, w którym otrzymał dnia 12 stycznia 1831 roku stopień doktora medycyny. Zawód nauczycielski rozpoczął w roku 1833. najprzód jako profesor farmakologii i instytuecyi lekarskiej w Uniwersytecie jagiellońskim; w r. 1858 został profesorem fizjologii i na tej katedrze pracował aż do roku 1877. Pia-

stował wielokrotnie godność rektorską. Od roku 1833 był członkiem Towarzystwa Naukowego, złączonego z Uniwersytetem krakowskim: przewodniczył temu Towarzystwu od roku 1848 przez cztery lata, a następnie od roku 1859 aż do zwinięcia Towarzystwa przy przekształceniu tegoż na Akademię Umiejętności. Jako pierwszy prezes nowej najwyższej instytucji naukowej położył wielkie zasługi przy jej organizacyi i w ciągu ośmnastoletniego przewodnictwa. Ogłosił liczne prace z dziedziny fizyologii, antropologii, fizyografii i historii nauk.

